

Bruxelles, den 28.2.2014
COM(2014) 120 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET
MEDLEMSSTATERNES SVAR PÅ REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING 2012

{SWD(2014) 60 final}

DA

DA

INDHOLD

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning 2012.....	3
Sammendrag	3
Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning 2012.....	5
1. EMNET FOR RAPPORTEN	5
2 NØGLETRÆK I REVISIONSRETTENS BERETNING 2012	5
3 SAMMENDRAG AF MEDLEMSSTATERNES SVAR.....	6
3.1 Performance - Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet	6
3.2 Støtteberettigelses- og nøjagtighedsfejl	9
3.3 Forbedring af kontroller og systemer.....	11
4. Konklusion	15

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

MEDLEMSSTATERNES SVAR PÅ REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING 2012

SAMMENDRAG

Denne rapport er en analyse af medlemsstaternes svar på Revisionsretten for Den Europæiske Unions (Retten) årsberetning for budgetåret 2012, og den lever op til de forpligtelser, der er opstillet i finansforordningens artikel 162, stk. 5.

Retten revisionsresultater viste, at de konsoliderede regnskaber for 2012 var at betragte som en rimelig gengivelse af Unionens finansielle stilling, og at de var fri for væsentlige urigtige oplysninger. Med hensyn til de udgiftsførte betalinger var Retten konklusion imidlertid, at de i væsentlig grad var fejlbehæftede, og de tilknyttede kontrolsystemer, der var blevet undersøgt, var delvist effektive for alle udgiftsområder undtagen administrationsudgifterne, som var fejlfrie. For budgettet som helhed var den mest sandsynlige fejlforekomst steget fra 3,9 % i 2011 til 4,8 % i 2012. Retten påviste, at fejl i tilknytning til støtteberettigelse tegnede sig for en væsentlig del af den samlede anslåede fejlforekomst. Endelig understregede Retten, at udgifterne til delt forvaltning, som udgør 80 % af EU's udgifter, bidrog væsentligt til den samlede anslåede fejlforekomst, og at mange af de påviste fejl kunne være blevet opdaget gennem en bedre førsteinstanskontrol på medlemsstatsplan.

I denne rapport analyseres de svar, som medlemsstaterne har givet på tre vigtige tematiske overskrifter - 1) Performance - Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet, 2) Støtteberettigelses- og nøjagtighedsfejl og 3) Forbedring af kontroller og systemer.

Med hensyn til performance kritiserede Retten den eksisterende resultatmåling og indberetningsramme. Medlemsstaterne blev derfor anmodet om at besvare spørgsmål om performancesmåling, evaluering og indberetning i tilknytning til medfinansierede programmer. 23 medlemsstater oplyste, at de anvender SMART-målsætninger og RACER-indikatorer. Medlemsstaterne redegjorde også nærmere for de forskellige aspekter af deres nationale processer til performancesmåling. Hvis medlemsstaternes positive syn bekræftes, vil det gøre det muligt for Kommissionen at forbedre sin overordnede performancesmåling og indberetning på grundlag af medlemsstaternes data.

Med hensyn til udgiftsførte betalinger påviste Retten tilbagevendende støtteberettigelsesfejl med finansielle virkninger for ikke-støtteberettiget moms i omkostningsanmeldelser. På landbrugsområdet fremførte Retten ligeledes, at der var væsentlige mangler ved de tre markidentifikationssystemer (LPIS), som var blevet revideret, hvilket resulterede i støtteberettigelses- og nøjagtighedsfejl. Alle berørte medlemsstater oplyste, at de havde bestræbt sig på at korrigere momsfejl og på at opdatere og forbedre LPIS-databaserne. Retten understregede de positive virkninger af forenkede omkostningsmuligheder på området beskæftigelse og samhørighed, og størstedelen af medlemsstaterne var enige heri. Dette er yderst vigtigt, da anvendelsen af de forenkede omkostningsmuligheder kan være et nøgleelement i forebyggelsen af fejl i programmerne under den nye flerårige finansielle ramme (FFR).

I forbindelse med delt forvaltning anvender Kommissionen modellen med en enkelt revision, hvor det er muligt, hvilket betyder, at den undertiden er afhængig af den revision og de kontroller, der udføres af de nationale revisionsmyndigheder, forudsat at de har vist sig at være pålidelige, og at forvaltnings- og kontrolsystemerne er fuldt effektive. Retten henviste i sin beretning til risikoen for hyppig upålidelig information fremsendt af revisionsmyndighederne. 10 medlemsstater svarede, at de ikke havde planer om at foretage forbedringer, da de mente, at deres revisionsmyndigheder var pålidelige. Alle medlemsstater gav udtryk for generel tilfredshed med den vejledning om behandling af fejl, de havde fået, og med de seminarer, som Kommissionen havde tilrettelagt i 2012 og 2013. Størstedelen af medlemsstaterne oplyste, at de var villige til at indføre effektive og proportionale foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Selv om Kommissionen anerkender fordelene ved en enkelt revision, så er den nødt til at have sikkerhed for, at de oplysninger, medlemsstaterne indberetter, er pålidelige, og den gennemgår og reviderer derfor de systemer, som de nationale revisionsmyndigheder og de nationale organer med ansvar for gennemførelsen af EU-programmer anvender.

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

MEDLEMSSTATERNES SVAR PÅ REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING 2012

1. EMNET FOR RAPPORTEN

Det fremgår af finansforordningens artikel 162, stk. 5, at Kommissionen straks skal meddele de berørte medlemsstater de bemærkninger i beretningen, der vedrører forvaltningen af midler, som de har ansvaret for, når Revisionsretten har fremsendt årsberetningen. Medlemsstaterne har 60 dage til at svare Kommissionen, hvorefter Kommissionen fremsender et sammendrag af svarene til Revisionsretten, Europa-Parlamentet og Rådet inden den 28. februar det efterfølgende år.

Efter offentliggørelsen af Rettens årsberetning for budgetåret 2012 meddelte Kommissionen behørigt medlemsstaterne bemærkningerne i beretningen. Disse bemærkninger blev præsenteret i form af en skrivelse og tre bilag, som skulle udfyldes af de enkelte medlemsstater. Bilag I var et spørgeskema om de afsnit, der omhandler de enkelte medlemsstater, bilag II var et spørgeskema om revisionsresultaterne for hver enkelt medlemsstat, og bilag III var et spørgeskema om aktuelle resultater i tilknytning til delt forvaltning med henblik på erklæringen for revisionserklæringen for 2012.

Denne rapport er en analyse af medlemsstaternes svar under tre centrale tematiske overskrifter - 1) Performance - Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet, 2) Støtteberettigelses- og nøjagtighedsfejl, 3) Forbedring af kontroller og systemer og ledsages af et arbejdsdokument (SWD), som omfatter medlemsstaternes besvarelse af bilag I og III.

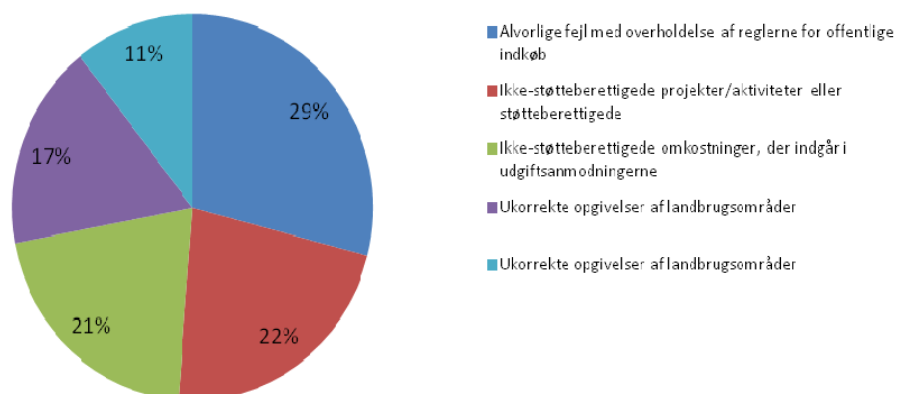
2. NØGLETRÆK I REVISIONSRETTENS BERETNING 2012

Revisionsrettens revisionsresultater viste, at de konsoliderede regnskaber for 2012 var at betragte som en rimelig gengivelse af Unionens finansielle stilling, og at de var fri for væsentlige urigtige oplysninger. Forpligtelserne vedrørende alle udgiftsområder var også fri for større fejl. Med hensyn til de udgiftsførte betalinger var Rettens konklusion imidlertid, at de i væsentlig grad var fejlbehæftede, og at de tilknyttede kontrolsystemer, der blev undersøgt, generelt var delvist effektive. Retten har også konkluderet, at der for 2012 har været en stigning i den mest sandsynlige fejlforekomst for alle politikområder. For budgettet som helhed var den mest sandsynlige fejlforekomst steget fra 3,9 % i 2011 til 4,8 % i 2012. De mest fejlbehæftede udgiftsområder var Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed (kapitel 4) 7,9 % og Regionalpolitik, energi og transport (kapitel 5) 6,8 %.

Med hensyn til de typer fejl, som Retten påviste i 2012, tegnede støtteberettigelsesfejl sig for en væsentlig andel af den samlede anslåede fejlforekomst efterfulgt af fejl vedrørende indkøbsaftaler. Nedenstående figur indeholder en oversigt over hver enkelt fejltypes bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst¹.

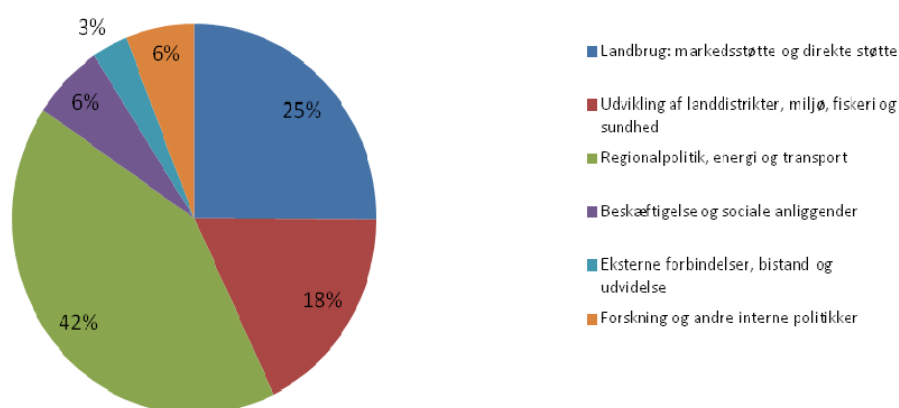
¹ Revisionsrettens årsberetning 2012 1.17.

Figur 1.2 - Bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst fordelt på fejltyper

Retten har også understreget det faktum, at udgifterne under delt forvaltning som helhed bidrog væsentligt til den samlede anslåede fejlforekomst. (se figur 1.3 nedenfor)².

Figur 1.3 - Bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst fordelt på kapitler

Endelig bemærkede Retten, at medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med en stor del af de fejlbehæftede transaktioner under delt forvaltning var i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at have kunnet opdage og forhindre disse fejl³.

3 SAMMENDRAG AF MEDLEMSSTATERNES SVAR

3.1 Performance - Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

Retten har siden 2010 aflagt beretning specifikt om performancespørgsmål. Retten understregede i sin beretning 2012 nogle af de vigtigste temaer, der opstår, og den

² Bilag A til denne rapport.

³ Revisionsrettens årsberetning 2012 5.27, 6.12.

lære, der kan drages af dens særberetninger fra 2012. Revisionsretten fastslog følgende "*Performance vurderes på grundlag af principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning (sparsommelighed, produktivitet og effektivitet)*". Det er en central opgave at måle performance gennem hele processen i de offentlige interventioner og dække input, output og resultater og effekt"⁴. Retten fastslog imidlertid også, at "*på mange af EU-budgettets områder gælder det, at retsgrundlaget er komplekst, og at der mangler fokus på performance*"⁵.

Med hensyn til resultaterne af revisionen af performance fremførte Retten i sin beretning, at den "*fokuserer på tre temaer, som er vigtige for opnåelsen af de ønskede resultater og den ønskede effekt i forbindelse med den næste generation af udgiftsprogrammer*"⁶. Den fokuserede for det første på SMART-målsætninger og passende indikatorer for programmerne og for det andet på pålidelige og rettidige data om programmernes performance og endelig på de EU-finansierede projekters bæredygtighed.

De samme emner er ligeledes omfattet af Rettens særberetninger. Retten konkluderede f.eks. i sin særberetning om integration af tredjelandsstatsborgere, at "*selv om Kommissionen udarbejdede udførlige retningslinjer om indikatorer, var der væsentlige svagheder i fire af de fem medlemsstater med hensyn til medtagelse af SMART-målsætninger i programmerne, etablering af passende dataindsamlings-systemer og/eller rapportering om opfyldelsen af mål. Medlemsstaternes og Kommissionens evne til at overvåge og styre programmerne har derfor været hæmmet*"⁷.

I det spørgeskema (bilag III), der blev sendt til medlemsstaterne, blev de anmodet om at besvare spørgsmålene om performancemåling, evaluering og indberetning. Medlemsstaterne havde mulighed for at redegøre for deres nationale systemer til performancemåling i forbindelse med medfinansierede programmer.

23 medlemsstater oplyste i deres svar på spørgsmålet om de målsætninger og indikatorer, der anvendes til performancemåling, at de anvender SMART-målsætninger og RACER-indikatorer (se figuren nedenfor).

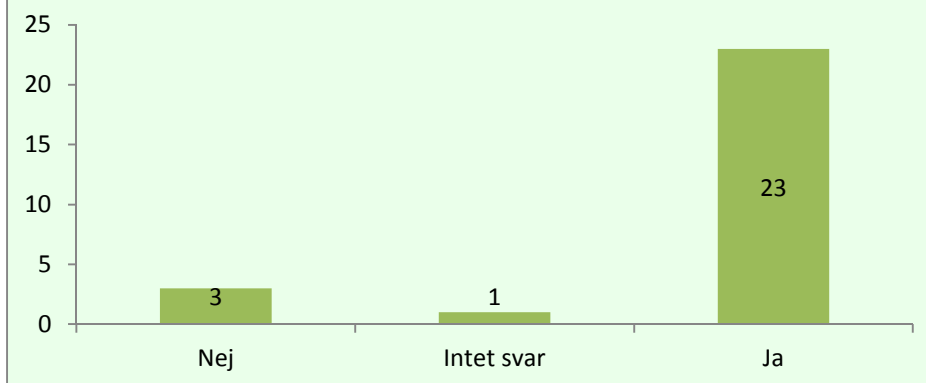
⁴ Revisionsrettens årsberetning 2012 10.2.

⁵ Revisionsrettens årsberetning 2012 10.3.

⁶ Revisionsrettens årsberetning 2012 10.26.

⁷ Revisionsrettens årsberetning 2012 10.29.

1/1 Anvender medlemsstaten SMART-målsætninger og RACER-indikatorer til overvågning og vurdering af resultatet af medfinansierede programmer på nationalt plan?

23 ud af de 27 medlemsstater, der svarede, oplyste ligeledes, at de drøfter fastsættelsen af målsætninger og indikatorer for medfinansierede programmer med deres modparter i Kommissionen.

Medlemsstaterne redegjorde i deres svar detaljeret for de forskellige aspekter af deres performancemålingsprocesser i forbindelse med medfinansierede programmer. Svarene fokuserede på fire hovedelementer: en generel procesoversigt, performanceovervågning, evaluering og indberetning.

Medlemsstaterne gav et generelt overblik over og en beskrivelse af processen og de ansvarlige enheder. Svarene beskrev overvågningen, evalueringen og indberetningen af indikatorer, almindeligvis i de årlige gennemførelsesrapporter. Proceduren som helhed koordineres oftest af forvaltningsmyndighederne eller overvågningsudvalgene. I visse tilfælde foretager forvaltningsmyndighederne imidlertid ikke systematisk evaluering og indberetning. Estland og Ungarn fremførte henholdsvis, at "*evalueringerne foretages normalt af eksterne eksperter*"⁸ og "*evalueringer projekter outsources, almindeligvis i et halvt til et helt år*"⁹.

Medlemsstaterne beskrev de indikatorer, der anvendes til overvågning. Østrig, Tjekkiet, Cypern og Polen oplyste, at de målte performance på grundlag af indikatorer, der er opstillet i de operationelle programmer¹⁰. Bulgarien, Cypern og Tjekkiet oplyste, at de ud over indikatorerne i de operationelle programmer også anvendte indikatorer fastsat på projektplan¹¹. Bulgarien, Tjekkiet og Slovakiet oplyste endvidere, at de målte performance ved at fastsætte start- og målværdier, mens Cypern og Grækenland oplyste, at de anvendte økonomiske indikatorer, output- og resultatindikatorer¹². Danmark oplyste, at man ud over indikatorerne i de operationelle programmer eller for de specifikke projekter også anvendte støtteoplysninger fra statistiske kilder som f.eks. data fra Danmarks Statistik¹³.

⁸ SWD s. 164.

⁹ SWD s. 189.

¹⁰ SWD s. 131, s. 152, s. 154, s. 239.

¹¹ SWD s. 140, s. 152, s. 154.

¹² SWD s. 140, s. 152, s. 264, s. 152, s. 185.

¹³ SWD s. 158.

Medlemsstaterne anvendte forskellige metoder til måling og evaluering af indikatorerne. Seks medlemsstater oplyste, at indikatorerne overvåges løbende eller via løbende vurdering. Bulgarien og Tjekkiet bemærkede ligeledes, at de opnåede forpligtelser og værdier sammenlignes på grundlag af start- og målværdierne¹⁴. Endelig anvendes evalueringsundersøgelser, rundspørger og revisioner også til måling, hvilket f.eks. Ungarn, Polen og Rumænien oplyste¹⁵.

Medlemsstaterne fokuserede i forbindelse med indberetning på formen og timingen af deres indberetningsprocedurer. Indberetning sker almindeligvis årligt via den årlige gennemførelsesrapport. Malta og Polen oplyste, at de også anvender halvårlige rapporter, mens Tjekkiet oplyste, at "*outputs indberettes jævnligt i den månedlige overvågningsrapport*"¹⁶. Rapporter offentliggøres også på nettet og meddeles via sektorbaserede netværk til målgrupper som f.eks. i Ungarn, Spanien og Portugal og/eller drøftes i offentlige høringer som i Slovenien¹⁷. Bulgarien oplyste desuden, at man havde udviklet et elektronisk system kaldet SIBILA "*til at vurdere indvirkningen på den bulgarske økonomi af de ressourcer, der afsættes fra struktur- og samhørighedsfondene*"¹⁸.

Østrig understregede betydningen af performance ved at fastslå, at "*for at sikre gennemførelsen af direktiver og forordninger skal tilsynsstrukturen hele tiden udvikles. Det er derfor Revisionsretten udfører performancerevisioner (se kapitel 10 i Revisionsrettens årsberetning for budgetåret 2012), som ACA glæder sig over og bekræfter, at det i højere grad vil benytte sig af*"¹⁹. Danmark bemærkede tilsvarende, at "*der lægges også stor vægt på kapitlet i årsberetningen "Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet". Dette kapitel bekræfter, at der fortsat er behov for at fokusere på opbygning af et solidt system for resultatorienteret indberetning og konsekvensmåling*"²⁰.

Generelt var medlemsstaternes svar på disse spørgsmål meget positive. Udfordringen for Kommissionen vil være at forbedre sin overordnede performancemåling og indberetning på grundlag af medlemsstaternes data.

3.2 Støtteberettigelses- og nøjagtighedsfejl

Som tidligere nævnt tegnede støtteberettigelsesfejl sig i alle de forskellige politikgrupper for en væsentlig andel - over to tredjedele - af den anslåede fejlføremkomst for budgettet som helhed²¹. Retten gav i kapitel 3 og 4²² i sin årsberetning eksempler på sådanne fejl i forskellige medlemsstater. I kapitel 3 blev der f.eks. påvist støtteberettigelses- og nøjagtighedsfejl i forbindelse med LPIS. I kapitel 4 fremhævede Retten manglende overholdelse af kravene til støtteberettigelse i forbindelse med investeringsprojekter.

¹⁴ SWD s. 140, s. 155.

¹⁵ SWD s. 186-7, s. 242, s. 263.

¹⁶ SWD s. 156.

¹⁷ SWD s. 191, s. 272, s. 258, s. 268.

¹⁸ SWD s. 147.

¹⁹ SWD s. 302.

²⁰ SWD s. 303.

²¹ Revisionsrettens årsberetning 2012 1.17.

²² Kapitel 3 - Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte og kapitel 4 - Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed.

Retten påviste også tilbagevendende støtteberettigelsesfejl med finansiel indvirkning på ikke-støtteberettiget moms i Frankrig, Spanien, Italien, Polen, Portugal og Rumænien. De enkelte medlemsstater blev spurgt, om udbetalingsorganerne var bekendt med det gældende retsgrundlag, når de tilbagebetaler moms, og de svarede alle bekræftende herpå.

Med hensyn til kapitel 3 tydede resultaterne af Rettens beretning på, at der var væsentlige fejl i de tre LPIS²³, der var blevet revideret, hvilket resulterede i støtteberettigelses- og nøjagtighedsfejl. I Rettens beretning nævntes fire lande - Spanien, Østrig, Portugal og Det Forenede Kongerige (Nordirland) - med mangler i deres LPIS-databaser²⁴, og alle landene oplyste, at de havde udfoldet bestræbelser på at opdatere og forbedre deres respektive LPIS-databaser. De østrigske myndigheder oplyste følgende:

"Det østrigske LPIS opdateres korrekt og med regelmæssige mellemrum. Siden 2009 og navnlig fra 2012 er der blevet gjort en stor indsats for at forbedre luftfotograferingen²⁵.

Derudover oplyste myndighederne også, at *"anskaffelsen af billeder vil blive omlagt fra 2013"*, hvilket vil muliggøre en mere regelmæssig og nøjagtig fotografering²⁶.

Spanien redegjorde detaljeret for, hvordan landet gennemfører metoder til at rette op på disse mangler:

"Som svar på Kommissionens anmodning om gennemførelse af foranstaltninger til at korrigere disse spørgsmål, udarbejdede vi i 2010 en handlingsplan omfattende de korrigerende foranstaltninger, der skønnes nødvendige, samt en specifik tidsplan for gennemførelsen heraf.

De foranstaltninger, der er indeholdt i denne plan, anvendes på grundlag af et markidentifikationssystem, LPIS, som er fuldt konsolideret og operationelt og resultatet af store investeringer over tid, og som er både gennemsigtigt og af høj kvalitet. Gennemførelsen af disse foranstaltninger fører derfor til en forbedring af kvaliteten af det eksisterende system."

Med henvisning til sin situation oplyste Portugal, at *"færdiggørelsen af handlingsplanen for LPIS i januar 2013 vil helt sikkert bidrage til at nedbringe virkningerne af disse sager"*²⁷.

Det Forenede Kongerige oplyste med særlig henvisning til Nordirland følgende: *"de nordirske myndigheder mener, at det igangværende arbejde på projektet til forbedring af LPIS har nedbragt risikoen for fonden"*²⁸.

Et andet område, hvor Retten fandt alvorlige tilfælde af manglende overholdelse af kravene til støtteberettigelse, var investeringsprojekter inden for udvikling af landdistrikter. De berørte medlemsstater blev anmodet om at oplyse, hvordan de forholder sig til kravene til støtteberettigelse i forbindelse med investeringsprojekter,

²³ Revisionsrettens årsberetning 2012 -3.22.

²⁴ Revisionsrettens årsberetning 2012 tekstboks 3.1 og 3.3.

²⁵ SWD s. 130.

²⁶ SWD s. 130.

²⁷ SWD s. 50.

²⁸ SWD s. 56.

og størstedelen oplyste, at kravene til støtteberettigelse var for komplekse. Ikke desto mindre oplyste de fleste respondenter, at de til trods for de komplekse regler havde truffet alle foranstaltninger til at sikre en korrekt gennemførelse. Polen oplyste f.eks. følgende:

*"kravene til støtteberettigelse i forbindelse med investeringsprojekter er relativt komplekse, og det er derfor ikke nemt at kontrollere dem. Polen gør imidlertid en stor indsats for at sikre, at kontrollen gennemføres på en ordentlig måde med brug af alle tilgængelige redskaber"*²⁹.

Litauen oplyste ligeledes, at der for dets vedkommende *"var blevet fremsendt en korrigeret betalingsanmodning om tilbagebetaling til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) af forkert anvendte midler fra fonden"*³⁰.

Også Spanien bekræftede, at man havde foretaget de nødvendige korrektioner, og at *"de påviste mangler i den reviderede sag ikke påvirker nogen andre sager, og fejlen er derfor ikke af systematisk karakter"*³¹.

Italien oplyste ligeledes, at man havde fremsendt supplerende oplysninger, og at *"betalingsorganerne omhyggeligt anvender EU-reglerne på området"*³².

Medlemsstaternes positive svar vedrørende deres aktioner og hensigter overvåges af Kommissionens tjenestegrene for at sikre, at de rent faktisk mindsker de risici, som Retten har påvist.

3.3 FORBEDRING AF KONTROLLER OG SYSTEMER

I Rettens 2012 beretning fremhæves den positive virkning af forenklede omkostningsmuligheder. Tidligere i 2006 anbefalede Retten, at Kommissionen udvider sin anvendelse af faste beløb og standardbeløb i stedet for at refundere "faktiske omkostninger".

Retten påviste ikke i den stikprøve af transaktioner i forbindelse med 2012 revisionen i kapitel 6 nogen kvantificerbare eller ikke-kvantificerbare fejl ved den specifikke anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder. Konklusionen var derfor, at projekter, hvis omkostninger opgives ved hjælp af forenklede omkostningsmuligheder, er mindre udsatte for fejl, og en mere omfattende anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder ville derfor have en positiv indvirkning på fejlforekomsten.

Medlemsstaterne blev spurgt om, hvorvidt de var enige i Rettens ovenfor anførte holdning til forenklede omkostningsmuligheder. Alle medlemsstaterne svarede bekræftende.

Medlemsstaterne blev også anmodet om at oplyse, om de overvejede at indføre forenklede omkostningsmuligheder, og om anvendelsen ville blive udvidet, hvis de allerede anvendte forenklede omkostningsmuligheder. Der var igen enighed blandt

²⁹ SWD s. 238.

³⁰ SWD s. 78.

³¹ SWD s. 77.

³² SWD s. 201.

medlemsstaterne i besvarelsen af dette spørgsmål. Luxembourg understregede den støtte, det yder til støttemodtagerne ved programmets eller projektets start:

*"Forvaltningsmyndigheden for ESF har udarbejdet en relativt enkel præsentation, som stilles til rådighed for ansøgerne ved procedurens start. Forvaltningsmyndigheden støtter også aktivt støttemodtagere, som anmoder om bistand til spørgsmål om budgetforvaltning, hvorved alle eventuelle årsager til fejl fjernes, og administrationen forenkles for støttemodtageren"*³³.

Endelig blev medlemsstaterne anmodet om at udtale sig om, hvorvidt Kommissionen i tilstrækkelig grad og på passende vis har fremmet anvendelsen af forenkede omkostningsmuligheder. Næsten alle 27 respondenter oplyste, at Kommissionen kunne gøre mere. Tyskland og Ungarn påpegede, at godkendelsesprocedurerne og -drøftelserne i den foregående programmeringsperiode 2007-2013 var langvarige og trak ud³⁴. Det Forenede Kongerige fremførte ligeledes, at *"aktiv tilskyndelse fra Kommissionen på et tidligere tidspunkt i programmeringsperioden 2007-2013 ville have været velkommen"*³⁵. Østrig videreudviklede denne tanke ved at fremføre, at Kommissionen på den ene side havde forsøgt at fremme brugen af forenkede omkostningsmuligheder, men:

*"Tidligere erfaringer har imidlertid vist, at nøgelfaktoren i en vellykket anvendelse af forenkede omkostningsmuligheder er, at medlemsstaterne kan have 100 % tillid til, at Kommissionen og/eller revisionsmyndigheden vil acceptere omkostningerne, når der anvendes forenkede omkostningsmuligheder. Det var netop her, hovedproblemet lå i strukturfondsperioden 2007-13. Selv om de ved lov fastsatte ordninger med et fast beløb medførte en teoretisk bred gennemførelsesmargen, blev den i praksis begrænset af en række fortolkninger, hvorved gennemførelsesorganerne oplevede, at der var større risiko for, at Kommissionen eller revisionsmyndigheden ikke ville acceptere de opkrævede omkostninger i forbindelse med forenkede omkostningsmuligheder"*³⁶.

Rumænien og Malta opfordrede til *"flere retningslinjer"* fra Kommissionen, og Rumænien fremførte desuden, at *"i forbindelse med anvendelse af bestemmelserne i de europæiske forordninger fra 2014 til 2020 ville der have været behov for yderligere retningslinjer og passende uddannelse"*³⁷.

Cypern og Letland beskrev begge nærmere den form for bistand og vejledning, som Kommissionen kunne yde. Cypern oplyste, at der skulle være:

"Øget anvendelse af workshops og seminarer med henblik på udveksling af erfaringer mellem medlemsstaterne",

mens Letland opfordrede til formidling af information og eksempler på:

*"bedste praksis i forbindelse med anvendelse af forskellige typer forenkede omkostninger ... information om specifikke områder, hvor disse omkostninger kan anvendes, og standardmetoder for specifikke områder og omkostninger"*³⁸.

³³ SWD s. 208.

³⁴ SWD s. 175, s. 186.

³⁵ SWD s. 299.

³⁶ SWD s. 130.

³⁷ SWD s. 214, s. 263.

³⁸ SWD s.152, s. 203.

Sverige tilsluttede sig Rettens anbefaling om, at *"Kommissionen bør videreføre og udvikle forudgående godkendelse af standardbeløb udviklet inden for rammerne af de forenklede omkostningsmuligheder"*. Sverige mente, at det for at nå dette mål var nødvendigt, at:

*"Kommissionen afsætter flere ressourcer til udvikling af forenklede omkostningsmuligheder med henblik på at øge støtten til medlemsstaterne med hensyn til godkendelse af standardbeløb. Samarbejdet med Kommissionens revisorer bør ligeledes udvikles for at klarlægge, hvordan den generelle lovramme skal fortolkes med hensyn til de forenklede omkostningsmuligheder. Med henblik herpå skal informationsstrømmen til og samarbejdet med geografiske kontorer øges for at forenkle processen med indførelse af forenklingsforanstaltninger i medlemsstaternes operationelle programmer"*³⁹.

Medlemsstaternes interesse i at udvide anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder er meget vigtig, da det er et af nøgleelementerne i nedbringelse af risikoen for fejl i programmer under den nye FFR.

Med hensyn til kontrol henviser Retten adskillige gange i beretningens kapitel 5 - Regionalpolitik, energi og transport og kapitel 6 - Beskæftigelse og sociale anliggender til risikoen for, at revisionsmyndighederne hyppigt giver upålidelige oplysninger. Som følge heraf har Retten anbefalet, at *"Kommissionen bør tilstræbe en forbedring af revisionsmyndighedernes arbejde og kvaliteten og pålideligheden af oplysningerne i deres årlige kontrolrapporter og udtalelser om revision"*⁴⁰.

Medlemsstaterne blev anmodet om at oplyse, om de havde planer om at indføre ordninger for at forbedre situationen. I alt 10 medlemsstater svarede, at de ikke havde planer om at gennemføre forbedringer, da de mente, at deres revisionsmyndigheder var pålidelige, og i visse tilfælde var de endog blevet godkendt af Kommissionen. Portugal fremførte f.eks. følgende:

*"Oplysningerne i de årlige kontrolrapporter og revisionsudtalelser anses for at være af god kvalitet og tilstrækkeligt pålidelige"*⁴¹.

Cypern understregede, at *"EU har givet udtryk for tilfredshed med niveauet i tilsynsmyndighedens årlige revisionsberetninger"*⁴².

Luxembourg fremførte, at dets revisionsmyndigheder ikke indgik i Rettens stikprøve for 2012, men at deres rapporter altid blev *"accepteret af Kommissionen"*, og at *"forvaltningssystemerne i Luxembourg har en enkel og gennemsigtig struktur"*⁴³.

Endelig påpegede Irland, at:

*"Revisionsmyndigheden udfører ikke specifikke risikovurderinger af svig. Programmet for forvaltningskontrol (både skrivebordskontrol og kontrol på stedet) anses for at kunne give en rimelig garanti for, at risikoen for svig mindskes"*⁴⁴.

³⁹ SWD s. 296.

⁴⁰ Revisionsrettens årsberetning 201 6.24.

⁴¹ SWD s. 256.

⁴² SWD s. 152.

⁴³ SWD s. 208.

⁴⁴ SWD s. 195.

De mere populære foranstaltninger, som medlemsstaterne anmodede om for at forbedre situationen, omfattede mere vejledning og uddannelse fra Kommissionens side. Derudover nævnte nogle medlemsstater, at det var nødvendigt at forbedre kvalitetskontrolforanstaltningerne hos revisionsmyndighederne. En ekstern evaluering og overvågning af revisionsmyndighederne blev ligeledes anset for at være nødvendig for revisionsmyndighederne i nogle medlemsstater, men dette forslag havde dog ikke samme brede opbakning.

Tjekkiet fremsendte detaljerede oplysninger om de foranstaltninger, der allerede gennemføres for at tage hensyn til Rettens anbefalinger om revisionsmyndighederne. Tjekkiet gjorde nøje rede for sin handlingsplan (gennemført i 2012) og hensigten om at forbedre forvaltningen og kontrolsystemerne for strukturfondene, herunder centralisering af revisionsaktiviteter. Det fremhævede endvidere udarbejdelsen af en manual over revisionsaktiviteter og intern og ekstern uddannelse, der stilles til rådighed for personalet. Tjekkiet konkluderede følgende:

"Ovenstående ændringer blev meddelt Revisionsretten personligt af repræsentanter for revisionsmyndigheden (finansministeriet). Tjekkiet har vedtaget alle de foranstaltninger, Kommissionen har foreslået, og agter fortsat at kommunikere med Kommissionens tjenestegrene for at forbedre kvaliteten og pålideligheden af oplysningerne og vil hilse flere seminarer tilrettelagt af Kommissionen med henblik på at forbedre revisionsmyndighedens arbejde velkommen"⁴⁵.

Med hensyn til revisionsmyndighederne gav alle medlemsstater udtryk for generel tilfredshed med den vejledning om fejlbehandling, de havde fået, og med de seminarer, som Kommissionen tilrettelagde i 2012 og 2013, og konkluderede, at *"yderligere vejledning/uddannelse er altid velkommen"*⁴⁶. Blandt de initiativer, der blev nævnt som særlig nyttige, og som medfører merværdi, var de forskellige seminarer og retningslinjer for stikprøveudtagning i Italien, Letland, Slovenien, Slovakiet og Grækenland⁴⁷. Litauen, Malta og Polen⁴⁸ nævnte alle, at de møder og konferencer, som OLAF havde tilrettelagt, var nyttige, mens Letland og Bulgarien⁴⁹ fremhævede fordelene ved møderne for revisorer i homologeringsgruppen. Tyskland bemærkede i en positiv ånd, at *"ud over seminarerne står kontaktpersoner fra Kommissionen til rådighed med detaljerede svar på individuelle spørgsmål"*⁵⁰.

For at styrke systemerne kræves der i den nye samhørighedspolitiske ramme, at forvaltningsmyndighederne indfører effektive og proportionale foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Adspurgt om, hvorvidt medlemsstaterne gennemfører svigrisikovurderinger af deres forvaltnings- og kontrolsystemer, svarede 60 % af dem, at det gjorde de. En tilsvarende procentdel af medlemsstaterne oplyste, at de for at mindske risikoen for svig sikrede, at der fandtes effektive og proportionale foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Endelig oplyste lidt færre medlemsstater - lige over 50 % - at de havde fastsat nogle resultatindikatorer for den kontrol, der gennemføres for at påvise og forhindre svig (se nedenstående tabel).

⁴⁵ SWD s. 155-156.

⁴⁶ SWD s. 299.

⁴⁷ SWD s. 201, s. 202, s. 267, s. 264, s. 185.

⁴⁸ SWD s. 205, s. 214, s. 238.

⁴⁹ SWD s. 202, s. 140.

⁵⁰ SWD.

Svar	2/1 Gennemfører din medlemsstat i øjeblikket svigrisikovurderinger af dens forvaltnings- og kontrolsystemer?	2/2 Hvis ja, sikrer medlemsstaten så efterfølgende, at den har effektive og proportionale foranstaltninger til bekæmpelse af svig for at afhjælpe de påviste svigrisici?	2/3 Indberetter din medlemsstat indikatorer, der viser resultaterne af kontrollen med henblik på at påvise og forhindre svig?
Ikke relevant	0	6	0
Nej	7	0	9
Intet svar	3	3	4
Ja	17	18	14

Med hensyn til den delte forvaltning må Kommissionen kunne stole på medlemsstaternes systemer og kontrol i forbindelse med dens tilsyn med EU-budgettet. Kommissionen anerkender fordelene ved en enkelt revision, men er, som Retten har bemærket, klar over, at der er risiko for, at revisionsmyndighederne leverer upålidelige data. Derfor vil den fortsat gennemføre undersøgelser og revisioner af de systemer, som de nationale revisionsmyndigheder og de nationale organer med ansvar for gennemførelse af EU-programmerne anvender.

4. KONKLUSION

Det fremgår af Rettens årsberetning 2012, at der fortsat bør fokuseres på nedbringelse af antallet af fejl inden for delt forvaltning. Retten bemærkede, at medlemsstaterne i forbindelse med størstedelen af transaktionerne inden for delt forvaltning var i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at kunne have opdaget og korrigeret fejl. Desuden er Retten også kritisk over for den manglende effektivitet i nogle revisionsmyndigheder og har også fremført, at der ikke fokuseres tilstrækkeligt på performance.

Medlemsstaterne har i deres svar i år gjort detaljeret rede for, hvad de har gjort for at gennemføre Rettens anbefalinger.

Foranstaltninger som f.eks. forenklede omkostningsmuligheder, som Retten aktivt støtter, er allerede blevet en integreret del af den økonomiske forvaltning af programmer og projekter i nogle medlemsstater. Desuden har medlemsstaterne opfordret Kommissionen til at støtte og fremme en mere omfattende anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder.

Mange medlemsstater deler ikke Rettens holdning om revisionsmyndighedernes manglende effektivitet, og nogle af dem har understreget, at Kommissionen i visse tilfælde er fuldt afhængig af revisionsmyndighedernes arbejde (idet den har givet dem artikel 73-status)⁵¹. Ikke desto mindre ser der ud til løbende at blive gjort en indsats i medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen for at øge revisionsmyndighedernes kapacitet.

Med hensyn til performance har medlemsstaterne i deres svar oplyst, at de i øjeblikket lægger stor vægt på performancespørgsmål, og at de er indstillet på at skabe og fremme en performanceorienteret kultur.

Ved starten af denne nye programmeringsperiode tyder medlemsstaternes indsats på, at der allerede er indført adskillige konkrete foranstaltninger i tæt samarbejde med

⁵¹ Artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006.

Kommissionen. Målet er yderligere forbedringer og at bidrage til at fremme og opretholde en forsvarlig økonomisk forvaltning, så at fejlrisikoen nedbringes.